

eller en, der ikke kan bruges mere. Det vil fuldstændigt afhænge af Amtsraadets egen Beslutning, om det vil gaa ind paa et saadant Laan eller ikke. Jeg forlanger kun, at der skal gives Amtsraadet Myndighed til at kunne gjøre det; det har det ikke nu.

Strup: Maa jeg bede om Ordet.

Forsmanden: Dersom det er for en kort Bemærkning, vil jeg give det ærede Medlem Ordet udenfor Ordenen.

Strup: Jeg skal bestrebe mig for at gjøre min Bemærkning saa kort som muligt. Jeg har begjært Ordet paa særlig Foranledning af den høitærede Indenrigsminister, som rettede det Spørgsmaal til mig, hvor vidt jeg troede, at det vilde være fornødt at anvende Landkommunallovens § 48 i dette Tilfælde. Jeg giver den ærede Indenrigsminister fuldkommen Ret i, at Amtsraadene ere saa økonomiske, at man ikke behøver at lægge saadanne Kapsuner paa dem — for at bruge den ærede Ministers Udtryk —; men paa den anden Side kan jeg ikke erkende, at Proceduren efter § 48 er saa besværlig eller vidtløftig, at den kan lægge afgjørende Hindringer i Veien for, at man kunde henvise Beslutninger om Tilskud til Færgevesenet til Afgjørelse ad denne Vej. Min Betragtning af Forholdet er jo paa et Punkt ikke lidet afvigende fra den, der er gjort gjældende af den ærede Indenrigsminister, og jeg tør vel sige af de Fleste, der have udtalt sig om denne Sag. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at, naar man lægger et offentligt Anliggendes Bestyrelse ind under en offentlig Myndighed, lægger man med det Samme Ansvar for Bestyrelsen derhen, og det maa da, naar intet Andet udtrykkeligt er sagt, underforstaas, at dermed tillige følger Pengeansvaret. Naar der intet Andet stod i Lovforslaget, vilde jeg anse det for en Selvfølge, at Amtsraadet gennem en simpel Beslutning kunde bestemme at yde Tilskud til Færgevesenet som et Anliggende, der ligefrem var henlagt under amt-kommunal Bestyrelse; men saavel Lovforslaget, som det er forelagt af Ministeren, som det Forslag, der vilde komme til at foreligge, naar Udvalgets Endringsforslag vare vedtagne, søge jo paa alle Punkter at udtrykke, at dette ikke er Meningen, blandt Andet ved den, som jeg maa sige, ogsaa for mig noget tvungne Ombytning af Ordet: „Bestyrelse“ med „Tilsyn“. Dersom Amtsraadet kun kommer til at staa som Tilfysmand ved Færgevesenet, er det en Selvfølge, at det kun bærer et personligt Ansvar for, hvorledes det udøver dette Tilsyn; men lader man Amtsraadet staa som bestyrende Færgevesenet, drifter jeg mig til at tro, at det kommer til at bære et langt betydeligere Ansvar, som til Syvende og sidst ogsaa vil blive følt af Amtsrepartitionss-

fonden. I og for sig har jeg ingen afgjørende Villie imod at betragte Færgevesenet som et integrerende Led af det øvrige Kommunikationsvesen, og naar den ærede Minister indirekte har opfordret mig til at udtale mig om, eller i alt Fald søge at gjøre mig selv Rede for, hvorledes en passende Fordeling af Udgifterne kunde finde Sted gennem et almindeligt Lovforslag uden Hensyn til de enkelte foreliggende Tilfælde, skal jeg dertil svare, at det forekommer mig, at det Naturlige i saa Henseende vilde have været at lade de ordinære Udgifter paa hvile Amtene og derimod kun at henvise de ekstraordinære, b. v. s. navnlig Udgifter foranledigede ved Forandringer i det bestaaende Kommunikationsvesen, til Udredelse efter Overenskomst af Statskasse, Amtsfond og, hvad man ikke maa glemme, Kjøbstæderne, thi jeg tror, at ogsaa efter de nuværende Forhold have Kjøbstæderne, hvor de have været interesserede i Færgevesenet, maattet bidrage ikke Uvæsentligt til Forbedringer i dette. Den ærede Indenrigsminister ansøgte, at Amtsraadene jo havde været meget villige tidligere til efter Overenskomst at yde Bidrag, og den ærede Minister vilde beklage, om de ikke for Fremtiden skulde kunne gjøre det Samme, uden at besværes gennem Proceduren efter § 48; men dersom jeg forstod den ærede Minister ret, have Amtsraadene netop hidtil maattet votere disse Tilskud i Genhold til § 48, thi hidtil har jo Færgevesenet ikke i almindste Maade vedkommet Amtsraadene; og, saa vidt jeg kan skjønne, maa de netop have voteret disse Tilskud, som de hidtil have været saa villige til at yde, efter Reglene i § 48. Naar altsaa det Samme vil blive Tilfældet for Fremtiden, vil der, efter at Loven er vedtagen, i alt Fald ikke komme nogen besværligere Fremgangsmaade tilstede, end der tidligere har været. Jeg er for mit Vedkommende ikke nogen absolut Beundrer af Lovforslaget, som det vil komme til at se ud, naar Udvalgets Forslag helt igennem bliver vedtaget, men jeg gjentager, at jeg indtil Videre stemmer med Udvalget, fordi det forekommer mig, at Udvalget bedre end Nogen af de andre Endringsforslagsstillere har løst den Opværelse med Bestemthed at udtrykke, hvor Udgiften skal ligge, eller i alt Fald hvor den ikke skal ligge, og det vil jeg for saa vidt foreløbig holde mig til. Kan det lykkes Udvalget eller andre Endringsforslagsstillere til 3die Behandling at faae et endnu stærkere eller heldigere Udtryk for, hvor Udgiften skulde ligge, skal jeg med Fornøielse stemme for et saadant Forslag.

Sonne: Ja, det er nok Kjernen i Striden, hvor Pengene skulle komme fra, hvor Udgiften skal ligge, og det mener den ærede Landsthingsmand er udtrykt godt ved at sige, hvor den ikke skal ligge. Den ærede Ordfører erkjendte, at der i Lovforslagets Motiver staaar anført, at Statskassen kan komme til at bidrage, og han erkjendte ogsaa,